

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Прічард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

МОВА КОМУНІСТІВ.

Щобно наспіли вісти з Німеччини про вислід парламентних виборів. Вони виказують, що буржуазно-національні партії цілковито в тих виборах погартані. Соціал-демократи, за якими без сумніву пішли усі ті елементи, що відпали від буржуазних партій, хоч прийшли до парламенту в найбільшому числі (втриниш 10 місць), але у вигляді мокрої курки.

Здобутки великі мають два крайні фронти: фашисти й комуністи. Комуністи мають в парламенті 81 своїх послів. Комуністи завоювали за обоєю Берлін, царство соціал-поліція Цергібеля. Треба при тім знати, що в часі виборчої кампанії проти комуністів проваджено великий терор як з боку усіх буржуазних партій, так і з боку соціал-демократичної поліції.

Бо комуністи йшли до виборів під клясовими ключами. Бо вони говорили такою мовою, від якої тірчо-було усім соціал-фашистам. Ми наводимо ніше ту мову з виборчої відозви Комуністичної Партії Німеччини про "національне й соціальне визволення німецького народу".

Ось яка мова комуністів:

"Урядові партії й соціал-демократія — каже відозва — продали німецьких трудящих закондонним імперіалістам. Компартія Німеччини розгортає рішучу політичну боротьбу широким робітничим мас проти націонал-зрадницького анти-соціалістичного й ворожого робітничій класі фашизму. Ми, комуністи, заявляємо, що після повалення влади капіталістів і поміщиків та встановлення пролетарської диктатури в Німеччині ми в братерській спілці з пролетарями всіх інших країн наперед запровадимо в життя таку програму:

"Ми пірємо грабінницький версальський "мирний" договір і план Йонга, скасуємо всі міжнародні борги й репараційні платежі.

Ми боротимемося за саму людність усіх країн і забезпечимо за згодою революційних робітників Франції, Англії, Польщі, Чехословаччини і інших країн можливість приєднати краї з німецькою людністю до радянської Німеччини.

Ми, комуністи, налагодимо між радянською Німеччиною і СРСР щільну політичну й економічну спілку, на основі якої підприємства радянської Німеччини, постачатимуть СРСР готові фабрики, одержуючи за це з Радянського Союзу харчові продукти та сировину.

Ми повалимо панування поміщиків, відберемо в них землю, віддамо її малоземельному трудящому селянству, утворимо радянські господарства з найновішим технічним реманентом, втягнемо мільйони трудящих селян у будівництво соціалізму.

Ми, комуністи, несемо трудящим програму їх соціального визволення від гнету капіталу. Тільки важкий молот пролетарської диктатури може розбити кайдани плану Йонга і національного пригноблення.

А тому ми закликаємо усіх трудящих, що ше є під впливом фашистських шахраїв, або ше є в лавах соціал-демократії, рішуче прівати з націонал-соціалізмом та соціал-фашизмом і приєднатись до армії пролетарської клясової боротьби, разом з комуністами створити революційний мільйонний фронт боротьби за пролетарську диктатуру".

Робітництво що мову комуністів зрозуміло й підтримало їх у виборчій кампанії, не дивлячись на скажений терор поліції й фашистів. Комуністи мають тепер в німецькому парламенті 81 послів, до голосу яких буде прислухатися пролетаріят не тільки Німеччині, але усіх країн. Перед ключами й наступом комуністів соціал-цергібельщина цілковито кинеться в обійми фашизму — гітлерівщини та гіндебургівщини.

ДО ЯКОГО БОГА БУДЕ МОЛИТИСЯ РОКИФЕЛЕР.

Група мільйонерів з Рокифелером на чолі збудувала в аристократичній частині міста в Нью Йорку, на Риверсайд церкву, що коштує чотири мільйони доларів, яку буде відкрито для молитви 5 жовтня. Та довідемося, що між святих тої церкви понав німецький вчений професор Альберт Айнштайн, автор теорії релятивної відносности весесвіту, чоловік, який поборює усіх богів своїм винаходом.

Айнштайн одинюкй з живих, що буде намальований на стіні Рокифелерової церкви разом із святими. Бо крім него поруч з апостолами та "великомучениками" є там намальовані Гіократ і Архімед і мучений церковною інквізицією Галілей і Ньютон — хто б ви думали? — Дарвін і Пастер, ну, нарешті й Айнштайн. Одним словом люди, які розвінчали біблію і всі її чудеса.

Даї з тим же вченими їдуть ше філософи — Пітагор і Сократ і Платон і Аристотель і Спіноза і Кант і Гегель і Емерсон.

Потім їде ше арка релігій, на якій намальовані провідники усіх релігій — і біблійний Мойсей і китайський Конфуцій і Буда і Магомет і Данте і Лютер і Кальвін. Аж за ними

починається вже алей ангелів, а усіх завершує Христос з чотирма апостолами-євангелістами, але в символічному значінню: ангел репрезентує Матвія, лев — Марка, орел — Івана, а бик — Луку.

Прочитавши це, спитаєте: що ж це за церква? Християнська? То як же християнство помирить з будизмом, магометанством, чи Конфуцієм? Або що є спільного з усіма тими релігіями, та Дарвіном, Гегелем, Спінозою, Пастером чи Айнштайном? Адаже ж ці люди своєю наукою, винаходами чи то з природознавства, чи то з медицини, чи з астрономії заперечили бога, заперечили усі навчання усіх релігій.

Що ж це буде за церква — християнська, магометанська, будиствська, чи музей-мішанина? Ні, це буде церква капіталістична. Найвищим божеством у ній буде капітал. Це він дає себе хвалу збудував. Поставив же він у ній поруч себе представників усіх релігій і наук тому, що усіх їх він, капітал, використовує для своїх зисків, усіх їх він запряг собі на службу. Тож усім їм він спорудив церкву, але на вершці слави поставив сам себе.

Але приїде час і працюючі стягнуть куміра з його педесталу, а церкву перетворять на музей. Те, що капітал буде для туманення людей, пролетаріят оберне на школу для людей.

РАДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УСТРІЙ.

Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Від вибуху Жовтневої революції й до утворення на руїнах буржуазної Росії радянських республік, робітники й селяни цих національних республік змагали до братерської спілки. Звичайний розум казав їм, що будувати нове, соціалістичне життя в обставинах капіталістичного оточення можна тільки спільними зусиллями і при взаємній підтримці усіх радянських соціалістичних республік.

6 липня 1923 року окремі радянські республіки: українська, російська, білоруська та закарпатська спільними заходами та волею утворили державну спілку: Союз Радянських Соціалістичних Республік. Тоді порішено і ухвалено конституцію для цілого Союзу. В 1925 р. робітники й селяни двох середньо-азійських республік — Узбекістану й Туркменістану добровільно приєдналися до існуючого вже Союзу.

Зрозуміла річ, що для керування спільними справами цілого Союзу передбачено в конституції і запроваджено в життя цілу низку установ, що керують політичним і господарським життям цілого Союзу і репрезентують його перед цілим світом.

Установи ці побудовані загально в тому ж самому порядку, що й установи окремих національних республік. Отже найвищою спільною установою Радянського Союзу є Всесоюзний З'їзд Рад, а в період між З'їздами — Центральний Виконавчий Комітет Союзу та його Президія. Чергові З'їзди Рад скликає Центральний Виконавчий Комітет СРСР. Найвищою З'їзди Рад скликає він же, або за власною постановою, або на вимогу Союзної Ради та Ради Національностей, або на вимогу двох союзних республік.

Центральний Виконавчий Комітет СРСР (ЦВК) складається з Союзної Ради та з Ради Національностей Союзу.

Раду обирає З'їзд Рад СРСР з посеред представників від кожної національної республіки, а Раду Національностей утворюють представники союзних та автономних Радянських Республік, а також представники автономних областей.

Виконавчим і розпорядчим органом Центрального Виконавчого Комітету СРСР є Рада Народних Комісарів в складі голови, заступника голови, Народнього Комісара Закордонних Справ, Військових та Морських Справ, Торговлі, Шляхів, Пошт і Телеграфів, Робітничо-Селянської Інспекції, Голови Найвищої Ради Народнього Господарства, Народнього Комісара Праці, Фінансів та Керівничого Центральним Статистичним Управлінням СРСР.

Керування окремими галузями державного життя СРСР покладено на Комісаріят ЦВК, та Загальносоюзне Політичне Управління.

Загальносоюзні Наркомати це: Закордонних Справ, Військових та Морських, Шляхів, Пошт та Телеграфів.

Об'єднані Комісаріати Найвища Рада Народнього господарства, Торговлі, Праці та Робітничо-Селянської Інспекції.

Загальні Народні Комісаріати мають в окремих національних радянських республіках своїх представників, що звуться уповноваженими Народнього Комісара СРСР при даній союзній республіці.

Право прийняти розпорядження Народніх Комісарів мають ЦВК СРСР та ЦВК кожної союзної республіки, як що те розпорядження розходиться з союзною конституцією, законодавством Союзу, або з законодавством певної республіки.

Для установаження революційної законности на території СРСР утворено при ЦВК Найвищий Суд СРСР.

Як сказано вище, всі ці органи, є виборні, як рівнож є виборні, або призначені від виборного ЦВК, всі відповідальні пости в галузі державного керування господарським, культурним та політичним життям Союзу Радянських Республік.

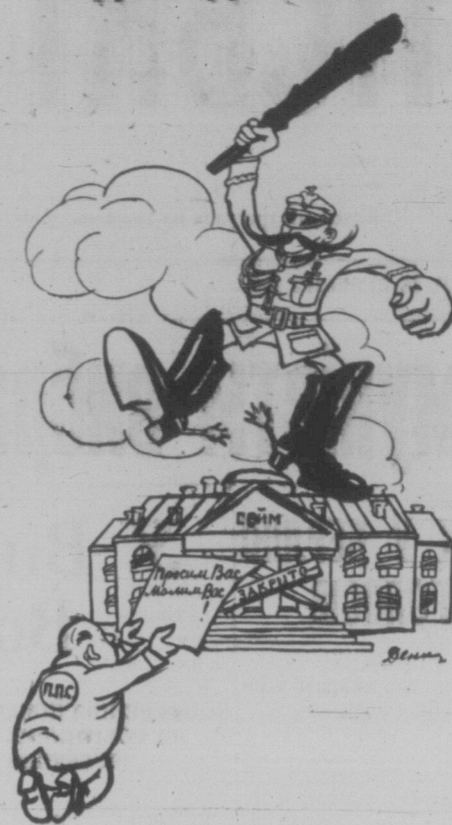
Кожна окрема національна республіка, що входить у склад Союзу, є в такій самій мірі залежна від інших союзних республік, як і ці від неї.

Радянський державний устрій є найдемократичніший устрій, який до цієї пори знає людство, бо тут кожен громадянин вільно вибирає своїх представників, контролює їх роботу, і в разі потреб, з бажання кожної національної республіки можуть бути внесені різні пропозиції, кінчаючи аж пропозицією про вихід зі складу Союзу. Однак, ця сама дійсна, пролетарська демократія, ця сама широка контроль трудящих над усім, що їм робиться в Союзі Радянських Республік, спричиняється до того, що спайка між союзними республіками не слабшає, а ввесь час міцнішає. Цієї міцної єдності трудящих всіх національних республік більш ніж чого іншого бояться світові капіталісти і тому вони так хотіли би її розбити.

Українська буржуазія та її підголосники УСДН, УСРП, радикали й інші, що не раз вже продавали Україну кому їн могли, ясно обстоюють те, що є в інтересі їх "вищого" панства — світового капіталу і на всі голоси кричать про "московську окупацію на Україні".

Але який жалюгідний цей крик, в порівнянні з могутнім гаслом трудящих всього світу, а зокрема трудящих Західної України про створення Соборної Української Соціалістичної Республіки, як складової частини у світовому союзі соціалістичних радянських республік!

"ЧУДО НАД ВИСЛОЮ".

Пілуздський розгонить сейм, а Дашинський благає його не робити цього.

В усіх більших містах Польщі відбулися в днях величезні паради й "патріотичні" обходи.

Чого зраділо польське панство? Може безробіття зменшало? Може отримали робітники добру роботу і гарну платню, а бідні селяни землю? Може зменшено податки? Може скорочено поліцію і армію? Може замкнено частину криміналів? Може розігнано трохи полів? Може уряд ухвалив велику допомогу для голодних і голий? Може повернено повсюденим народам їх політичні і культурні права?

Ні, польське панство обходило... "чудо над Вислою".

Нічого й казати — є чому радіти польським панам: капіталістам, генералам і попам! Це справжнє "чудо", що така держава, як сьогоднішня Польща існує вже понад десять років. Та не тільки існує, але й помагає на існування другим.

500,000 фабричних безробітних, 600,000 дітей у шкільному віці, що не бачать школи, 60% карловатих господарств з 2-ма гектарами землі, 100,000 щорічних утисків з Польщі в світ за очі. Це одна сторінка. А друга... — 350,000 армія, 50,000 поліція і шпиків, 45,000 полів, монахів і монашок, 5,000 платів для директорів фабрик і 15 грошів денно для сільського наймита. Будова величавого воєнного порту в Гдині і сотки тисяч нужденних діянок, або просто земляних діл для бідного наймитства на Західній Україні. 400,000 гектарів розпарцельованої землі поміж польських легіонерів і 3 мільйони двогектарових українських нуждарів...

Майже десять років по диктаторськи править Польщею Пілуздський людина, що давню вже належить до санаторії. Ніхто з найблизшого навіть його оточення, не знає чого він насправді хоче і до чого замагає. Одинокє його загально відоме бажання стати "найславнішою людиною" та добути для Польщі береги Дніпра та Чорного моря. Все

інше, що він від років творить, або каже, це — маячня хорої людини.

Польща є "республіка" з парламентом, що називається сеймом. Але той сейм від років є посміховищем світу і немає в Польщі нічо до балакання. Посли до сейму є одні на те, щоб хвалили Пілуздського, а другі на те, щоб їх Пілуздський останніми словами ганьбив, а послі від революційного робітництва і селянства є на те, щоб поліція мала кого бити і саджати до тюрми.

В Польщі є рівність горожан перед правом, але про цю рівність не вільно голосно говорити, бо це "бунт". Найбільше право мають генерали, які в "демократичній" Польщі об'єли своїми людьми міністерства, дирекції головних банків і стоять на чолі капіталістичних трестів. Безмежну волю і свободу мають теж біскупи і попи, які контролюють ціле публічне життя. А третім їхнім спільником є поміщики і фабриканти, які роблять все, що хочуть, правно чи безправно — їм все можна.

Широкі маси трудящих є позбавлені всякого, навіть лихих буржуазного права. "Горожанська рівність" існує для них тільки тоді, коли родяться, коли дають рекрута, платять податки, коли задурюють на капіталістів і поміщиків і коли вмирають. Цього їм ніхто не боронить, зокрема сконати з голоду.

Трудящі непольських народів в польській Польщі не признаються взагалі рівноправними не то горожанами, а навіть людьми.

І не є це справжнє "чудо", що така держава існує вже над Вислою 11 літ?

Повалити цю тюрму трудящих є обовязок клясово свідомого робітництва. На її руїнах мусить повстати робітничо-селянська Польща, що визволить людей праці від нікчемного панства, а рівнож увільнить поневолені панською Польщею Західню Україну і Західню Білорусь.

З ОЛІВЦЕМ ПО СВІТІ.

В Аргентині є коло 80,000 українських емігрантів, між якими слабо розвинена організованість. Українські робітники там недавно почали організуватися й видають свою газету "Пролетар".

До Канади іміграцію сплине-но вже 14 серпня. З того приводу орган пілуздчиків в українській мові "Український Емі-

грант", що його видає у Львові "Товариство оліки над українськими емігрантами", починає вже опікуватися українською еміграцією в Аргентині, запевняючи, що вона прибере таке недовзі таке саме обличчя, як і в Канаді.

"Українська еміграція в Аргентині досі не мала приводу" — каже та рептилька. Щоб

створити такий "привід", каже "Український Емігрант", то треба там набудувати багатов церков, шкіл, товариств, економічних установ, що є "висказом вартости нації".

Після того, як до влади в Аргентині прийшла воєнно-фашистська зграя, можна бути певним, що вона допоможе українським фашистам створити ту "вартість нації", навіть українське військо організує, яке буде бити клобами тих 98 процент української еміграції, що через страшне безробіття й голод втратила "вартість нації".

Перейдімо ми з Аргентини на Західню Україну — що там діється?

Ой діється, діється! Один з ундіських баранів (Степан Баран) описує в "Ділі", що польська поліція позакривала усі дитячі садки, школи для неписьменних, протягає вже свої пазури на бібліотеки.

Знову інші барани — землевласники Волині на своїх недавніх зборах у Луцьку ухвалили, що найгіршою господарської кризи зазнали воєводства: Волинське, Львівське, Тернопільське й Станіславівське й що на землях Західньої України найнижчі ціни на сільсько-господарські продукти.

А пілуздчики "гуляють" по землях Західньої України. Арешти й труси, труси й арешти — без кінця й краю.

"Досить одного слова сказати комусь із поляків, як таку необережну людину обшукують, трясуть, трясуть, тягнуть по поліційних постерунках".

А терористичні акти на землях Західньої України не вгавають, але зростають. Львів на якийсь час було відітано від світа, бо довкола него було поперерізано усі телеграфні та телефонні дроти. Робляться напади на поїзди, на поштові вози.

А панські філярки горять, горять і молитву свою до господи бога з димом несуть.

А втеча поляків з Волині шабара масового характеру... Ох, боже, боже, страшний суд зближається.

А вже що є найновішого, то те, що пілуздчики пригтовляються до нового львівського погрому, навіть визначають час, коли він має відбутися, хоч ше дефінітивно не встановили. Цим має зайнятися "спеціальний комітет оборони східних кресів", який для цієї мети утворено.

Кажуть, що відбудеться або в другі роковини відомого листопадового погрому, або з нагоди відкриття львівського ярмарку.

Цілковито новою є справа замкнення й запечатання поліцією у Львові 24 серпня приміщення Сельробу. Проти Сельробу розпочато організований поліційний похід.

Хіба ж це не по польсько-шляхецьки?

Неповидаючи.

ЮГОСЛАВІЯ ГОТУЄТЬСЯ ДО ВІЙНИ.

За повідомленням з Белограду, в районі Карлова, Лайбах і Аспіда югославські військові команди почали спільно будувати стратегічні залізничні до австрійського кордону. Щоб прискорити прокладання залізниць, мобілізовано кілька тисяч запасних солдатів.

Прийнявши закон про оборону держави, Югославія розпочала активні воєнні готування під проводом французької військової місії, що складається з генералів і штабу офіцерів різного роду збрєння. Нещодавно до югославських портів прибуло багато французьких аеропланів і військової амуніції. 7. серпня відбулися морські маневри югославської флотії. 8 серпня улаштувано повітряний напад на Белоград.